

عید در اسلام؛ از عید فردی تا عید جمعی

رئیس مؤسسه معارف وحی و خرد بابیان اینکه طبق روایاتی که از اهل بیت به ما رسیده هر روزی که مؤمن این افتخار نصیبش بشود که به قرب الهی و اطاعت پروردگار نزدیک بشود...

عید در اسلام؛ از عید فردی تا عید جمعی/ عید هم برای تقویت ارزشهاست
رئیس مؤسسه معارف وحی و خرد بابیان اینکه طبق روایاتی که از اهل بیت به ما رسیده هر روزی که مؤمن این افتخار نصیبش بشود که به قرب الهی و اطاعت پروردگار نزدیک بشود و از گناه و معصیت دور بشود آن روز عید مؤمن است گفت: ولی عیدهای خاص اسلامی، عیدهای جمعی و برای همه مسلمانان است.
حجت الاسلام علی نصیری در مورد تعریف عید در اسلام به خبرنگارمهر گفت: عید در اصطلاح دینی به هر روزی که انسان به قرب و اطاعت خدا نزدیک بشود و از گناه و آلودگی دور بشود آن روز، روز شادباش و سرور و ابتهاج مؤمن و روز عید او تلقی می‌شود.

وی افزود: اعیاد اسلامی بر همین اساس است. برای مثال عید مبعث یا عید ولایت آن جنبه‌های قرب و اطاعت پروردگار را داراست. یعنی انسان از طریق ولایت اولیا و بعثت پیامبران و امثال اینها به مرزهای عبودیت الهی و مرزهای اخلاق و ارزش می‌رسد. عید فطر هم پاداش خداوند به روزه‌داری یک ماه مؤمن است که جنبه‌های تقوایی و دینی را رعایت کرده و اخلاق بندگی و اصولی را که پروردگار خواسته بود انجام داده و جنبه‌های عبادی مثل نماز و دعا و رعایت حق بندگی در او تقویت شده است.

رئیس مؤسسه معارف وحی و خرد ادامه داد: از طرفی هم توجه به اخلاق اجتماعی مثل محبت و مهرورزی به دیگران و رسیدگی به ایتم و مستمندان تأکید شده و در بخش اخلاق فردی هم جنبه‌های تفکر و تأمل و معرفت النفس در این ماه بیشتر شده است. یعنی مؤمن هم در بخش اخلاق جمعی و هم اخلاق فردی به قرب الهی می‌رسد و رضایت الهی را کسب می‌کند. کسی که مسئولیت‌های بندگی را انجام داده یک ماه اردو را با موفقیت طی کرده است، لذا خداوند برای او عیدی مقرر کرده که نوعی پاداش الهی در پایان این ماه است. در عید فطر در نمازی که توصیه شده در رکعت اول آن سوره اعلی و رکعت دوم سوره شمس خوانده می‌شود که بر تزکیه جان و مال تأکید شده است. در سوره اعلی داریم قد افلح من تزکی و در سوره شمس قد افلح من زکاه که هر دو نشان می‌دهد هدف خداوند از ماه رمضان پاک شدن جان و مال مؤمن از هرگونه آلودگی است اینکه با دامنی پیراسته به محضر الهی نائل شویم.

این نویسنده و پژوهشگر در مورد اینکه تفاوت اعیاد اسلامی با سایر اعیاد ملل و فرهنگهای دیگر در چیست هم اظهار داشت: بعضی از اعیاد ما برگرفته از اعیاد ایران باستان است که البته اسلام هم مخالفتی با آن ندارد در این اعیاد مسائل قومی، ملی، میهنی و اجتماعی مطرح است مانند سیزده بدر ایرانیان که نوعی احترام به طبیعت و خارج شدن از نحسی سیزده است این اعیاد که در همه دنیا مرسوم هستند آن بعد ارزشی که اسلام برای عید قائل است ندارند و جنبه‌های سنتی و فرهنگی و تاریخی بیشتر در آنها مشهود است. در حالی که عیدهای اسلامی مبنای ارزشی و باوری دارد یعنی تقویت ارزشها و باورها و اعتقادات را به همراه دارند.

این محقق و پژوهشگر علوم و معارف اسلامی در مورد اینکه آیا عید فقط مختص روز خاصی است یا هر روزی برای مؤمن می‌تواند عید باشد هم گفت: طبق روایاتی که از اهل بیت به ما رسیده هر روزی که مؤمن این افتخار نصیبش بشود که به قرب الهی و اطاعت پروردگار نزدیک بشود و از گناه و معصیت دور بشود آن روز عید مؤمن است. اما عید خاص عیدی است که جنبه اجتماعی دارد مثل عید فطر که یک عید جمعی برای همه مسلمانان است و آن عیدی که در روایات آمده عید فردی است.

نصیری در مورد اینکه عید یک مؤمن چه خصوصیتی باید داشته باشد هم یادآور شد: روایتی از پیامبر است که فرمود روزه دار دو شادی دارد یکی شادی هنگام افطار است و یک شادی هنگام ملاقات با پروردگار. اولین مسئله روزه‌داری سرور و ابتهاج دینی است انسان وقتی که توفیق اطاعت الهی را کسب کرد این شادی برای او بالاترین پاداش است و بایستی که این شادی را توزیع کند. اینکه توصیه شده در رز عید بهترین لباسها را بپوشیم و بهترین قوت و غذا را برای خانواده تدارک ببینیم و با چهره‌ای بشاش و خندان به دیدار مؤمنان و خویشاوندان برویم حتی زکات فطره هم توزیع شادی در قالب مال ولو اندک با فقرا و مستضعفان است. اینکه آنها را در شادی خود شریک کرده و مسئولیت‌های دینی خود را انجام داده‌ایم.